

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 02421-55/2016-ERU

V Jihlavě dne 22. května 2018

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti ENERGOAQUA, a.s., se sídlem 1. máje 823, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, IČ: 155 03 461 (dále též „účastník řízení“), zastoupené [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02421-49/2016-ERU ze dne 26. září 2017 (sp. zn. KO-02421/2016-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení odpovědným ze spáchání dvou správních deliktů podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona ve dnech 15. září 2014, 23. dubna 2015, 23. července 2015 a 8. října 2015 jako vlastník části elektrizační soustavy nacházející se na pozemku parc. č. st. [REDAKCE], v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm bezdůvodně neudělil písemný souhlas, respektive vzal zpět udělený písemný souhlas se stavbou napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci v ochranném pásmu příslušných zařízení elektrizační soustavy a dále tím, že v rozporu se stejným ustanovením energetického zákona dne 3. února 2016 jako vlastník příslušné části elektrizační soustavy nacházející se v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm bezdůvodně neudělil písemný souhlas se stavbou „Rožnov pod Radhoštěm – propojení vodovodů“ a stavbou „Rožnov pod Radhoštěm – prodloužení splaškové kanalizace“ jakož i se souvisejícími stavebními a jinými činnostmi v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, za což byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 30 000 Kč, a dále povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu, s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti ENERGOAQUA, a.s., se sídlem 1. máje 823, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, IČ: 155 03 461, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02421-49/2016-ERU ze dne 26. září 2017 (sp. zn. KO-02421/2016-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení na prvním stupni

Dne 3. března 2016 bylo s účastníkem řízení z moci úřední zahájeno správní řízení sp. zn. KO-02421/2016-ERU ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. j) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015. Dne 5. října 2016 pak bylo s účastníkem řízení z moci úřední zahájeno další správní řízení sp. zn. OSR-10057/2016-ERU ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017.

Dne 7. února 2017 rozhodl správní orgán usnesením č. j. 02421-27/2016-ERU v souladu s § 140 odst. 1 správního řádu o spojení výše uvedených dvou správních řízení vedených s účastníkem řízení. O spojení řízení byl účastník řízení vyrozuměn doručením oznámení o vedení společného řízení č. j. 02421-28/2016-ERU rovněž dne 7. února 2017. V rámci tohoto vyrozumění byl účastník řízení informován o svých právech vyplývajících z § 36 správního řádu.

Po prostudování shromážděných podkladů obsažených ve správním spisu sp. zn. KO-02421/2016-ERU Energetický regulační úřad v souladu s § 150 správního řádu vydal dne 8. února 2017 příkaz č. j. 02421-30/2016-ERU, který byl účastníku řízení doručen dne 13. února 2017. Uvedeným příkazem byl účastník řízení uznán odpovědným ze spáchání dvou správních deliktů podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení odpor ze dne 20. února 2017. Dle § 150 odst. 3 správního řádu byl podáním odporu příkaz zrušen a správní řízení pokračovalo.

Dne 21. března 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení ze dne 20. března 2017, jehož součástí bylo i odůvodnění podaného odporu. Účastník řízení především akcentoval skutečnost, že jeho postup podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona nebyl bezdůvodný.

Dne 29. srpna 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení ze dne 25. srpna 2017, jehož přílohou byla kopie výkazu zisku a ztráty účastníka řízení za rok 2016 sestavená ke dni 31. prosince 2016 a kopie rozvahy v plném rozsahu účastníka řízení za rok 2016 sestavená rovněž ke dni 31. prosince 2016. K podkladům rozhodnutí se účastník řízení vyjádřil tak, že odkázal na své vyjádření ze dne 20. března 2017, jež bylo správnímu orgánu doručeno dne 21. března 2017.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 02421-49/2016-ERU ze dne 26. září 2017 byl účastník řízení uznán odpovědným ze spáchání dvou správních deliktů podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, a to jednáními popsány ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení.

V napadeném rozhodnutí bylo uvedeno, že účastník řízení je držitelem licence na distribuci elektřiny č. 120103064 a vykonává licencovanou činnost na území vymezeném jako „okres: Vsetín“, „katastrální území a obec: Rožnov pod Radhoštěm“, „vymezení - parcelní číslo: list vlastnictví [REDAKCE]“. Dle výpisu z katastru nemovitostí pro katastrální území

a obec Rožnov pod Radhoštěm pak přísluší vlastnické právo k pozemkům zapsaným na listu vlastnictví č. [REDAKCE] účastníkovi řízení.

Dne 23. května 2014 udělil účastník řízení ve sdělení „Vyjádření k dokumentaci pro územní rozhodnutí“, které bylo adresováno žadateli [REDAKCE], po posouzení předložené projektové dokumentace souhlas s vydáním územního rozhodnutí pro umístění stavby „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“. Souhlas s vydáním územního rozhodnutí podmínil účastník dodržáním podmínek stanovených v bodě 2 sdělení. Sdělením ze dne 15. září 2014 adresovaným stavebnímu úřadu účastník řízení oznámil, že v rámci řízení o vydání rozhodnutí o umístění stavby bere po detailním seznámení se s projektovou dokumentací svá předchozí kladná vyjádření zcela zpět a že se stavbou „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ nesouhlasí.

Účastník řízení dále dne 23. dubna 2015 vydal nesouhlasné stanovisko ke stavebním činnostem v ochranném pásmu v souvislosti s realizací stavby „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“. Z důvodu nesouhlasu se stavebními činnostmi nestanovil účastník řízení žadateli pro tuto činnost ani žádné podmínky. Dále účastník řízení v tomto stanovisku uvádí, že důvodem nesouhlasu je, že činnosti spojené s realizací a uložením zamýšleného potrubí vodovodu a kanalizace jsou vážnou potenciální hrozbou pro zajištění zákonných povinností vlastníka technické infrastruktury.

Dne 23. července 2015 vydal účastník řízení na základě žádosti o vyjádření k dokumentaci pro stavbu „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ nesouhlasné stanovisko k vydání územního rozhodnutí pro tuto stavbu. Jako důvod nesouhlasu uvedl, že návrh zamýšleného uložení této stavby je veden na severní straně objektu M7 přes ochranná pásma energetických rozvodů a staveb. Konkrétně se jedná o silové elektrické kabelové vedení NN a VN, potrubní vedení a stavby související s rozvodem a dodávkou tepelné energie (horkovod, rozvod chlazené vody, páry a vratného kondenzátu). Účastník řízení považuje činnosti spojené s ukládáním a provozováním zamýšlené stavby v ochranných pásmech uvedených rozvodů a staveb za potenciální ohrožení jejich spolehlivého provozu, zdraví a majetku osob. V reakci na dopis „Urgence stanoviska a souhlasu“ ze dne 22. září 2015 potvrdil účastník řízení sdělením ze dne 8. října 2015 nesouhlas s činnostmi v ochranném pásmu energetických zařízení. Ve svém dalším sdělení ze dne 12. listopadu 2015 účastník řízení uvedl, že již opakovaně vyjádřil svůj nesouhlas s prováděním jakýchkoliv činností v ochranném pásmu.

Co se pak týká staveb „Rožnov pod Radhoštěm - Propojení vodovodů“ a „Rožnov pod Radhoštěm - Prodloužení splaškové kanalizace“, vydal účastník řízení dne 3. února 2016 nesouhlasné stanovisko k vydání územního rozhodnutí pro obě tyto stavby. Jako důvod nesouhlasu uvedl, že předložený záměr, rozsah a způsob provádění zamýšlené stavby, četnost vzájemných kolizí nově navrhovaného potrubí se stávajícími inženýrskými sítěmi řešený způsobem častých souběhů a křížení vykazuje znaky významného ohrožení bezpečnosti a provozuschopnosti stávajících zařízení. Z přílohy vyjádření účastníka řízení ze dne 1. prosince 2016 vyplývá, že v případě stavby „Rožnov pod Radhoštěm - Propojení vodovodů“ dochází dle zjištění účastníka řízení k celkem 113 křížením a jednomu souběhu této stavby s inženýrskými sítěmi ve vlastnictví účastníka řízení. V případě stavby „Rožnov

pod Radhoštěm - Prodloužení splaškové kanalizace“ pak dochází dle téže přílohy celkem k 139 křížením a šesti souběhům.

Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona nestačí, aby pachatel neudělil písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 písm. b) téhož zákona, ale musí tak učinit bezdůvodně. Zda jsou zákonné podmínky pro udělení souhlasu splněny, posuzuje na základě podkladů, které mu žadatel o provedení příslušného záměru předloží vlastní příslušné části elektrizační soustavy. Pokud vlastník předložený záměr vyhodnotí tak, že nespĺňuje podmínky pro udělení souhlasu stanovené v § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, souhlas s prováděním určité činnosti nebo s umístěním stavby v ochranném pásmu neudělí.

Pokud zájem žadatele na realizaci určitého záměru trvá, musí svou žádost vlastníku příslušné části elektrizační soustavy předložit opakovaně. Opětovné předložení původních podkladů ze strany žadatele, na jejichž základě již jednou nebyl souhlas udělen, nemá smysl. Žadatel musí tyto podklady přepracovat, popř. doplnit, a to tak, aby na jejich základě mohl vlastník své původní stanovisko přehodnotit. Žadatel nemůže podklady přepracovat, aniž by znal důvod, proč nebyl souhlas udělen. Aby tedy měl žadatel v případě opakované žádosti o udělení souhlasu dle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona šanci uspět, nepostačí, aby mu byly známy obecné důvody, ale tyto důvody musí být dostatečně konkretizovány. Takové jednání vlastníka tak je ve své podstatě bezdůvodným odmítnutím žádosti, byť vlastník na každou žádost formálně reaguje, avšak jako důvod zamítnutí uvede pouze obecné důvody. Takové jednání vlastníka, kdy nesdělí dostatečně konkrétní důvody, aby žadatel na jejich základě alespoň mohl získat vodítko, v jakém ohledu je potřeba podklady pro opakované podání žádosti doplnit nebo upravit, je z hlediska svého účinku a vyvolaného následku stejně bezdůvodným neudělením souhlasu s jinou stavbou nebo činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, jako když se vlastník k podané žádosti vůbec nevyjádří, nebo ji zamítne bez jakéhokoliv důvodu. I takovým formálním jednáním může být naplněna skutková podstata správního deliktu dle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona.

Na základě výše uvedeného správní orgán dospěl k závěru, že jednáním účastníka řízení, kdy v rozporu s § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona bezdůvodně neudělil písemný souhlas, resp. vzal zpět udělený souhlas s realizací záměrů, jakož i se stavebními a jinými činnostmi v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, byly naplněny formální znaky dvou správních deliktů dle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. V obou posuzovaných případech účastník řízení porušil tuto povinnost bezdůvodně. Účelem § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona je nejen zajistit zájem společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu elektrizační soustavy, ale rovněž nastavit podmínky ochrany tohoto zájmu, aby nedocházelo k jeho zneužívání a byl umožněn udržitelný rozvoj s ohledem na vysokou hustotu podzemních i nadzemních vedení elektrizační soustavy v řadě lokalit. Účelem ochrany zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu elektrizační soustavy tak není blokování výstavby nebo kladení překážek pro realizaci stavebních záměrů.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02421-49/2016-ERU ze dne 26. září 2017, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 11. října 2017 rozklad, v němž navrhl zrušení tohoto rozhodnutí a zastavení správního řízení.

Účastník řízení předně konstatoval, že svým jednáním pojmově nemohl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu dle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, neboť jeho jednání, kdy ve dnech 15. září 2014, 23. dubna 2015, 23. července 2015 a 8. října 2015 nevyslovil souhlasné vyjádření, resp. vzal zpět předchozí souhlasné vyjádření se stavbou „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ a dne 3. února 2016 nevyslovil souhlasné vyjádření se stavbami „Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů“ a „Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace“, nikdy nebyla reakcí na žádost stavebníka o vyslovení písemného souhlasu se stavbou ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Dle účastníka řízení byla jeho nesouhlasná vyjádření s předmětnými stavbami vždy formulována a předkládána jako obecné nesouhlasy s vydáním územního rozhodnutí s předmětnými stavbami v rámci územního řízení (nesouhlasné vyjádření ze dne 15. září 2014) a dále též jako obecné nesouhlasy s předmětnými stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení staveb, tedy nikoli pouze ve vztahu k zařízením elektrizační soustavy. Účastník řízení uvádí, že jeho nesouhlasné sdělení ze dne 15. září 2014, jež bylo adresováno stavebnímu úřadu, bylo odůvodněno argumentací vztahující se obecně k územnímu řízení dle stavebního zákona. Všechna další nesouhlasná stanoviska byla formulována jako nesouhlasy vlastníka technické infrastruktury se stavebními činnostmi v ochranném pásmu všech dotčených energetických zařízení a staveb spadajících pod působnost a ochranu energetického zákona. Co se pak týká žádostí samotných stavebníků, účastník řízení uvádí, že vyjma podání pana [REDAKCE] ze dne 22. září 2015 nebyla žádná formulována jako žádost o udělení souhlasu ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, nýbrž jako žádosti o obecné stanovisko vlastníka technické infrastruktury pro účely stavebních řízení.

Energetický regulační úřad dle názoru účastníka řízení neposuzuje jeho jednání komplexně, tedy též z pohledu ochranného režimu všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb, nejen z hlediska elektrizační soustavy, kdy důvod pro vyslovení nesouhlasu s jedním druhem dotčených energetických rozvodů, je nepochybně důvodem pro vyslovení nesouhlasu v rámci všech dotčených energetických vedení, nýbrž tak činí výlučně v souvislosti s elektrizační soustavou a podmínkami dle § 46 energetického zákona. Energetický regulační úřad posuzoval jen problematiku elektrizační soustavy, jedná se tedy o zjevně nesprávné právní posouzení věci v důsledku nepřihlédnutí ke skutečnému stavu na staveništích, když při svém rozhodování zcela pominul existenci dalších ochranných pásem a povinnost účastníka jako vlastníka technické infrastruktury vyslovit nesouhlas s umístěním zamýšlených staveb v těchto ochranných pásmech.

Účastník řízení dále namítá, že žádný z žadatelů mu nikdy nedoložil, neosvědčil ani neprokázal, že v případě záměru umístění předmětných staveb v ochranných pásmech jsou naplněny veškeré podmínky pro udělení souhlasu za použití zákonné výjimky ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Účastníka řízení vlastně nikdy (s výjimkou

podání pana [REDAKCE] ze dne 22. září 2015) nežádali o souhlas se stavbou. Za takové situace neměl účastník řízení povinnost tyto záměry podrobně zkoumat a posuzovat.

V rozkladu účastník řízení dále namítl nesprávné právní posouzení co do interpretace § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, konkrétně toho, že k naplnění skutkové podstaty správního deliktu energetický zákon vyžaduje, aby vlastník příslušné části elektrizační soustavy neudělil písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 energetického zákona „bezdůvodně“, což Energetický regulační úřad dovozuje z nedostatečného vymezení těchto důvodů. Účastník řízení uvádí, že podmínka odůvodnění nesouhlasu z energetického zákona nevyplývá, přičemž důvody pro neudělení souhlasu jsou dány. Energetický regulační úřad pochybil, pokud tyto důvody v napadeném rozhodnutí neposuzoval, bez toho však závěr o spáchání správního deliktu vyslovit nelze.

Účastník řízení dále uvádí, že i pokud by hypoteticky jeho jednání naplnilo formální stránku správního deliktu, tak nemůže být naplněna jeho materiální stránka, když účastník pochopitelně neudělil souhlas se stavbami rovněž z důvodu ochrany zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie dle § 87 odst. 4 energetického zákona. Případné bezdůvodné odepření souhlasu podle tohoto ustanovení není správním deliktem a i případný souhlas s pracovní činností v ochranném pásmu elektrizační soustavy by za toho stavu byl obsolentní.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí Rada dospěla k závěru, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, z tohoto důvodu se s ním Rada ztotožňuje a odkazuje na jeho odůvodnění. Rada předně uvádí, že se ztotožňuje s právním posouzením vytýkaných skutků a s tím, že v daném případě byla naplněna formální i materiální stránka správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017.

Podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, vlastník příslušné části elektrizační soustavy udělí písemný souhlas se stavbou neuvedenou v písmenu a) nebo s činností v ochranném pásmu, který musí obsahovat podmínky, za kterých byl udělen.

Podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona se správního deliktu dopustí právnická či podnikající fyzická osoba tím, že jako vlastník příslušné části elektrizační soustavy nebo osoba provozující plynárenské zařízení bezdůvodně nestanoví písemně

podmínky pro realizaci veřejně prospěšné stavby nebo neudělí bezdůvodně písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 nebo § 68 odst. 4.

Ustanovení § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona je nutno vykládat v souladu s jeho smyslem a účelem, jímž jistě není blokáce výstavby jakýchkoliv staveb v ochranném pásmu. Bez souhlasu provozovatele zařízení přitom není provádění těchto staveb možné. Souhlas podle § 46 odst. 11 koresponduje s pojmem "stanovisko vlastníka veřejné technické infrastruktury" podle § 86 odst. 2 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a je povinnou přílohou žádosti o vydání územního rozhodnutí pro jakýkoliv stavební záměr v ochranném pásmu. Jedná se tedy o právní jednání subjektu soukromého práva, který není vůči žadatelům o umístění stavby v ochranném pásmu v žádném nadřazeném postavení, ale jehož jednání má výrazné dopady do veřejnoprávních poměrů. Co do důsledků je tedy souhlas provozovatele postaven na roveň závazným stanoviskům dotčených orgánů státní správy (viz Handrlica, J. *Ochranná a bezpečnostní pásma*. nakl. C. H. BECK, Praha 2014, str. 143 a násl.). Pokud je účastníkovi řízení jakožto subjektu soukromého práva přiznávána možnost činit právní úkony s tak závažnými důsledky, proti nimž navíc mají dotčené osoby jen velmi omezené možnosti obrany, je zároveň nutné na účastníka řízení klást přiměřené nároky co do oprávněnosti a odůvodněnosti jeho postupu.

V souladu s těmito premisami považuje Rada za přiměřený výklad § 91a odst. 1 písm. l) ve spojení s § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, jak ho provedl prvostupňový správní orgán, ohledně části skutkové podstaty ve znění „neudělí bezdůvodně písemný souhlas“. V dané věci je zjevné, že účastník řízení takový souhlas neudělil. Otázkou je, co rozumět pod jeho bezdůvodným neudělením. Dle názoru Rady se nejedná toliko o případy, kdy na základě věcného posouzení případu bude učiněn závěr, že provozovatel technické infrastruktury své rozhodnutí nezaložil na relevantních důvodech, ale i tehdy, pokud v samotném nesouhlasném stanovisku žádné důvody svého nesouhlasu neuvedl. Tím totiž znemožnil žadateli o umístění stavby na tento nesouhlas přiměřeně reagovat (a v zásadě tak ještě zvýraznil narušení rovného postavení subjektů soukromého práva, když proti stanovisku správního orgánu by žadatel brojit mohl, ale proti důvodům nesouhlasného stanoviska jiného subjektu v rovném postavení nikoliv). Takové jednání lze dle názoru Rady hodnotit jako zneužití práva. Ustanovení § 46 odst. 11 energetického zákona stanoví striktní podmínky, za nichž lze souhlas neudělit (pokud to technické a bezpečnostní podmínky neumožňují, resp. pokud by došlo k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob), které lze hodnotit ve vztahu k určitému technickému řešení stavby, resp. vznést takové požadavky na provedení stavby, aby k ohrožení těchto zájmů nedocházelo. Nelze je však považovat za nepřekonatelnou překážku realizace jakýchkoliv staveb v ochranném pásmu, neboť existence více inženýrských sítí různé povahy na omezeném prostoru je běžnou situací, s níž se realizátoři stavebních záměrů musí určitým technickým řešením vypořádat.

Pokud v rozsudku č. j. 7 As 70/2011-74 Nejvyšší správní soud uvedl, že „v žádném případě nemohl stavební úřad aplikovat ustanovení § 46 odst. 11 energetického zákona, neboť k udělení výjimky je příslušný vlastník příslušné části elektrizační soustavy, nikoli stavební úřad“, tím méně může naplnění podmínek pro udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona posuzovat Energetický regulační úřad. Je to ostatně právě vlastník

příslušné technické infrastruktury, který disponuje informacemi o tom, jaká je přesná podoba energetického zařízení, jaký jeho technický stav a čím by mohlo být jeho fungování ohroženo.

Co se týká jednotlivých nesouhlasů a tvrzení účastníka řízení, že tyto nemohou být brány jako nesouhlasy ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, ale že se jedná toliko o obecné nesouhlasy s vydáním územního rozhodnutí s předmětnými stavbami v rámci územního řízení, s tímto tvrzením se Rada nemůže ztotožnit, neboť z toho důvodu, že účastník řízení neudělil souhlas se stavebními pracemi, nepovolil příslušný stavební úřad realizaci shora uvedených staveb společnosti ON SEMICONDUCTOR CZECH REPUBLIC, s.r.o., a znemožnil tak této společnosti jejich uskutečnění. To je patrné ze skutkového stavu věci, jak byl prvostupňovým správním orgánem zjištěn.

Pokud se jedná o nesouhlasná stanoviska datovaná 15. září 2014, 23. dubna 2015, 23. července 2015, 8. října 2015 a 3. února 2016, lze k nim uvést následující. Sdělením ze dne 15. září 2014 vzal účastník řízení zpět předtím udělený souhlas se stavbou „Nápojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ a uvedl, že se záměrem stavby v ochranném pásmu nesouhlasí. Totéž stanovisko zopakoval dne 23. dubna 2015, na základě žádosti o vyjádření k dokumentaci pro územní rozhodnutí pro uvedenou stavbu dále dne 23. července 2015 a konečně po urgencích 8. října 2015. Dne 3. února 2016 na základě žádosti o vyjádření k dokumentaci pro územní rozhodnutí pro stavby „Rožnov pod Radhoštěm - Propojení vodovodů“ a „Rožnov pod Radhoštěm - Prodloužení splaškové kanalizace“ vydal účastník řízení nesouhlasné stanovisko pro obě tyto stavby.

K námitce účastníka řízení, že žádosti stavebníků nebyly, vyjma podání [REDAKCE] ze dne 22. září 2015, formulovány jako žádosti o udělení souhlasu ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, nýbrž jako žádosti o obecné stanovisko vlastníka technické infrastruktury pro účely stavebních řízení, Rada taktéž nemůže přisvědčit. Z jednotlivých žádostí, kterými se zástupci investorů na účastníka řízení obraceli, je zřejmé, čeho se dožadovali. V případě obou staveb se jednalo o vyjádření k dokumentaci pro územní rozhodnutí, resp. v případě napojení na vodovod a kanalizaci dále i o jiná podání týkající se podmínek realizace této stavby v ochranném pásmu. Pokud podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona je k žádosti o vydání územního rozhodnutí nutno připojit „stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem“, stavební zákon tato konkrétní stanoviska nespécifikuje, neboť jsou rozdílně upravena v jednotlivých odvětvových předpisech týkajících se konkrétních dopravních a technických infrastruktur. Z hlediska zařízení elektrizační soustavy je zjevné, že stanovisko vlastníka této infrastruktury upravuje právě § 46 odst. 11 energetického zákona. Z tohoto hlediska je nepodstatné, jak byly žádosti adresované účastníkovi řízení nazvány a zda v nich bylo odkazováno na § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, jelikož z nich vyplývalo, že se jedná o žádost na vlastníka infrastruktury ohledně podmínek umístění stavby v ochranném pásmu. Bylo pak na straně účastníka řízení, aby jim buď určil podmínky, za kterých tito mohou stavbu realizovat, nebo uvést konkrétní důvody, proč stavbu realizovat ze zákonných důvodů nelze a tedy souhlas se stavbou neudělit. Stavební zákon ostatně ani nestanoví formu, kterou by měl mít souhlas vlastníka technické infrastruktury, tím spíše není možno dovozovat požadavky na formu jednání, jímž žadatel o vydání takového souhlasu požádá.

Pokud se jednalo o stavbu „Rožnov pod Radhoštěm - Propojení vodovodů“, vyplývá z usnesení Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a územního plánování, č. j. [REDAKCE] ze dne 15. září 2016, kterým bylo zastaveno řízení o umístění první z uváděných staveb, že důvodem zastavení je nedodání nutných podkladů, přičemž stavební úřad žadatele vyzýval právě k doložení souhlasu vlastníka dotčení infrastruktury. Ve vztahu ke stavbě „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ adresoval účastník řízení zpětvzetí svého souhlasu přímo stavebnímu úřadu, přičemž rozhodnutím č. j. [REDAKCE] ze dne 29. října 2014 Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a územního plánování, stavební úřad rozhodl o umístění stavby, ale na základě odvolání účastníka řízení bylo rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje č. j. [REDAKCE] ze dne 23. ledna 2015 prvostupňově rozhodnutí zrušeno právě z toho důvodu, že vlastník technické infrastruktury vzal svůj souhlas zpět. Z uvedených skutečností vyplývá, že účastníkovi řízení muselo být zřejmé, že jeho stanovisko ve smyslu § 46 odst. 11 energetického zákona představuje podmínku vydání rozhodnutí o umístění stavby dle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, když dokonce sám v rámci řízení před stavebním úřadem vystupoval a v případě dvou ze tří uvedených staveb jeho nesouhlasné stanovisko vyústilo pro investory ve vydání negativního rozhodnutí. Účastník řízení se vždy vyjadřoval k určitým stavebním záměrům, nejednalo se tedy jenom o jakési obecné nesouhlasy bez právních dopadů do řízení o umístění stavby, jak se v rámci rozkladu snaží předestřít.

V rozkladu účastník řízení dále uvedl, že k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona je nutné, aby vlastník příslušné části elektrizační soustavy neudělil písemný souhlas s jinou stavbou nebo jinou činností v ochranném pásmu bezdůvodně, přičemž on tak bezdůvodně neučinil. K tomuto Rada uvádí, že již v napadeném rozhodnutí bylo uvedeno, že účastník řízení sice důvody neudělení souhlasu uvedl, ale že tyto důvody byly natolik obecně formulované a neurčité, potažmo nepřezkoumatelné, že z nich žadatel o souhlas nemohl vycházet tak, aby mohl přepracovat svou žádost o souhlas a měl tak reálnou šanci uspět před účastníkem řízení se svou novou žádostí. Rada se zde ztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu, který uvedl, že pokud není žadateli vlastníkem příslušné části elektrizační soustavy sdělen konkrétní důvod nesouhlasu s jeho záměrem, jedná se o faktické donucení žadatele k podávání opakovaných žádostí metodou „pokus-omyl“. Důsledkem je to, že tomuto žadateli v podstatě nezbyvá, než na získání souhlasu rezignovat, aniž by se důvod neudělení souhlasu skutečně dozvěděl. Takové jednání vlastníka příslušné části elektrizační soustavy tak je ve své podstatě bezdůvodným odmítnutím žádosti, byť tento vlastník na každou žádost formálně reaguje, avšak jako důvod zamítnutí uvede pouze obecné důvody, proč nelze souhlas udělit.

Ze souhlasu uděleného účastníkem řízení dne 23. května 2014 (který byl následně vzat zpět) plyne, že účastník řízení dokázal podmínky umístění stavby vymezit (vytyčení ochranných pásem, neumístění objektů či vzrostlé zeleně v ochranném pásmu elektrizační soustavy, dodržení pravidel technické normy ČSN 73 600, zachování provozuschopnosti stávajících sítí během výstavby i po ní atd.). Ve svých nesouhlasných stanoviscích naopak účastník řízení reflektoval skutečnost, že navržené stavby prochází přes ochranná pásma energetických zařízení, což však samo o sobě není důvodem vyslovení nesouhlasu, jelikož podstatou posouzení dle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona je právě vymezení

podmínek činnosti v ochranných pásmech, nikoliv jejich zamezení bez dalšího. Důvody jako že „činnosti spojené s realizací a uložením zamýšleného potrubí vodovodu a kanalizace v ochranných pásmech (...) jsou vážnou potenciální hrozbou pro zajištění zákonných povinností vlastníka technické infrastruktury“ jsou vágní a nevyplývají z nich důvody odepření souhlasu definované v § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Pokud účastník řízení následně ve svém stanovisku ze dne 23. dubna 2015 uvedené zopakoval a uvedl, že záměry považuje „za potenciálně vážné nebezpečí s možností ohrožení jejich spolehlivého provozu, zdraví a majetku osob“, hovořil opět pouze o potenciálním nebezpečí, které jistě existuje u provádění většiny staveb v ochranných pásmech technické infrastruktury, ale neuvedl žádné podmínky pro realizaci takové stavby ani důvody, proč by technické a bezpečnostní podmínky měly jakoukoliv stavební činnost v ochranném pásmu apriorně znemožňovat. Obdobně ve svém sdělení z 3. února 2016 účastník řízení uvedl, že důvodem nesouhlasu je častý souběh a křížení navrhovaného potrubí se stávajícími energetickými zařízeními. Tento důvod nelze považovat za relevantní, jelikož se jedná o konstatování mající povahu pouhého popisu objektivně vnímatelné reality bez jakékoliv vypovídající hodnoty, když ostatně v hustě zastavěných oblastech dochází obecně velice často ke křížení různých inženýrských sítí na omezeném prostoru, aniž by to stavební činnost, budování nových inženýrských sítí či jejich obnovu nějak omezovalo. Zásadní je v rámci udělování souhlasů tedy až následná náležitá a hajitelná úvaha účastníka řízení řádně zvažující všechny varianty hledaného technického řešení střetu provozované technické infrastruktury s jinými záměry v území a z toho plynoucí volba takového technického řešení, které v ideálním případě výstavbu umožní bez ohrožení zákonem chráněných zájmů, případně formulace podmínek provádění daných stavebních záměrů.

Dále Rada k námitkám účastníka řízení vzhledem k hodnocení oprávněnosti jeho postupu, ohledně toho, že ze strany investorů se nejednalo o žádosti o vyslovení stanoviska podle stavebního zákona a námitek, že se nejednalo o postup podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona odkazuje na str. 59 až 68 napadeného rozhodnutí, kde se prvostupňový správní orgán s těmito námitkami srozumitelně, a dle názoru Rady řádně, vypořádal.

Účastník řízení dále namítá nesprávné právní posouzení věci vzhledem k tomu, že Energetický regulační úřad neposuzoval jeho jednání komplexně ve vztahu k ochraně další technické infrastruktury a tedy dalších ochranných pásem a na to navazující povinnosti účastníka řízení vyslovit nesouhlas s umístěním zamýšlených staveb v těchto ochranných pásmech. V souvislosti s tímto by, dle účastníka řízení, nemohla být naplněna materiální stránka správního deliktu, neboť pokud by účastník řízení udělil souhlas se stavbou v ochranném pásmu elektrizační soustavy, neudělil by souhlas se stavbou v ochranných pásmech jiných svých zařízení. Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí uznal, že účastník řízení ve svých stanoviscích reflektoval i jiná ochranná pásma než ta vztahující se k zařízením elektrizační soustavy, v rámci věcné působnosti Energetického regulačního úřadu by se dále jednalo o stanoviska podle § 68 odst. 4 a § 87 odst. 4 energetického zákona. Odlišný je právní režim u vodovodních a kanalizačních vedení, k tomu se vyjádřil prvostupňový správní orgán na str. 68 napadeného rozhodnutí. Žádosti investorů ohledně umístění staveb v ochranných pásmech musí být vlastníky či provozovateli infrastruktury posuzovány s ohledem na právní režim vztahující se k ochranným pásmům konkrétních zařízení, případně tedy komplexně k více z nich. Sám účastník řízení přitom přistupoval

k jednotlivým zařízením paušálně a nestanovil žádné podmínky týkající se konkrétně k určité specifické infrastruktuře.

Jak uvedl Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, jsou-li u zařízení elektrizační soustavy splněny podmínky pro udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, nemůže být důvodem pro jeho neudělení skutečnost, že jiná zařízení technické infrastruktury jsou chráněna jinými ustanoveními energetického zákona. Účastník řízení tedy měl vymežit podmínky, resp. odůvodnit svůj postup, ve vztahu ke každé technické infrastruktuře dle jejího právního režimu. V daném případě Energetický regulační úřad nepochybně mohl vymežit předmět správního řízení šířeji i na síť plynárenské, nicméně tato skutečnost sama o sobě nepředstavuje vadu předmětného správního řízení. K tomu dále Rada uvádí, že neudělení souhlasu pro činnosti v ochranném pásmu teplotních zařízení není dle účinného znění energetického zákona správním deliktem, což však neznamená, že ve vztahu k ostatní technické infrastruktuře by postih účastníka řízení nebyl možný.

I ve vztahu k samotným zařízením elektrizační soustavy měli žadatelé při splnění podmínek nárok na udělení souhlasu. Podstatou jednání účastníka řízení přitom bylo, že postupoval při neudělení souhlasu bezdůvodně, tj. bez uvedení konkrétních důvodů nestanovil podmínky pro provádění stavby v ochranném pásmu elektrizační soustavy, a stejně tak to učinil ve vztahu k ostatní technické infrastruktuře, neboť přistupoval k procesu vydání stanoviska paušálně jak z hlediska důvodů, tak z hlediska předmětu toho, jaké infrastruktury se žádost konkrétně dotýká. Ani ve vztahu k teplotním zařízením, na něž se odkazuje, účastník řízení žádné konkrétní důvody absolutní nemožnosti provádění požadovaných činností nevedl. I výše popsaným jednáním účastníka řízení se pojí míra společenské škodlivosti, přičemž sankce udělená účastníkovi řízení byla velice mírná v porovnání s tím, realizaci jakých staveb bez konkrétního důvodu, tj. svévolně, zabránil (např. účelem stavby „Rožnov pod Radhoštěm - Propojení vodovodů“ je zásobování obyvatel a průmyslu části města Rožnov pod Radhoštěm pitnou vodou). Námitku účastníka řízení lze vyvrátit i argumentací ad absurdum, neboť dle jeho argumentace by jakožto vlastník energetické infrastruktury měl mít právo odmítnout stanovení podmínek realizace stavby i s ohledem na jiná zařízení technické infrastruktury, jejichž by nebyl vlastníkem ani provozovatelem a tudíž by ve vztahu k nim nevykonával žádné zákonné oprávnění ve smyslu povolování činností v ochranném pásmu.

S účastníkem řízení lze souhlasit v tom, že Energetický regulační úřad měl posuzovat jeho jednání jako dvojí správní delikt, nejen ve vztahu k zařízením elektrizační soustavy, ale i zařízením plynárenským, neboť vymezenými skutky došlo k naplnění skutkových podstat dvou správních deliktů (oba podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona) jednočinným souběhem stejnorodým. Takový postup však byl zjevně ve prospěch účastníka řízení, neboť nebyl postihován v plném rozsahu, nemůže se tedy jednat o vadu řízení, která by měla vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

V. Závěr

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako odvolací orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními

předpisy, konkrétně energetickým zákonem. Prvostupňový správní orgán vymezil podrobně důvody rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, tj. uvedl podklady rozhodnutí, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a výkladu právních předpisů, a vypořádal se s námitkami účastníka řízení. Z tohoto důvodu Rada o podaném rozkladu rozhodla tak, že jej podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

ENERGOAQUA, a.s., prostřednictvím